

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 frt — kr. Negyedévre 1 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.
Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos áron vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó

S Z I L B E R J Á N O S.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellem
részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizeté-
sek, hirdetések intézendők.

A legnagyobb veszedelem.

— A tüdővész. —

Nem a háboru a népek legnagyobb veszedelme. Nem is a kolera, nem a dögvész, sem az annyira rettegett fertőző betegségek tulnyomó része. Mind ezek félelmesek, pusztítók, de vagy el lehet őket kerülni okossággal mérséklettel, vagy csak olyan ritkán jelennek meg az emberek között, hogy egész emberöltőkön át van idejük a nemzedékeknek kiheverni pusztításaikat, rombolásaikat.

De van egy rettenetes kórság, amely közöttünk lakik, mely napról-napra könyörületlenül szedi áldozatait, a nélkül, hogy a népek és nemzetek tudatával birnának borzasztó pusztító erejének s annak, hogy minden egyes ilyen beteg magában hordja öntudatlanul ezer meg ezer embertársa megbetegedésének okát.

Ez a kórság a tüdővész, mely mellett eddig a tarsadalom közönynyel, öszszetett kézzel állt s haladt el mindennapi utjában.

Látjuk minden nap, minden léptenyomon a halovány, beesett arcú alakokat, akik rejtegetve köhintenek egyet ha mellettünk elhaladnak. Látjuk a lázasan kipirult sárga arcú embereket s azt mondjuk rájuk szájalommal, szegény bizonyosan beteg. Igenis, beteg! Nemcsak magának betege, hanem a társadalomnak is amelyben

él, mert nem csak a saját élete világának utolsó lobogását figyeli és érzi, hanem, ha nem elég vigyázó és értelmes, kockáztatja a hozzá legközelebb állók sőt a vele nem is érintkezők egészségét.

A tüdővészről az orvostudomány konstatálta, hogy fertőző betegség, mely egy baktérium-fajnak a terjedésével a legegészségesebb tüdőt is megtámadhatja. Egy szélroham az utcán százezer millió láthatatlan porszemcsét visz a levegőbe. Ezt az egészséges ember belélegzi, mert lélekzetet venni muszáj, az elől nincs menekvés. Abban a belélegzett porban bizonyosan van egy fertőző bacillus, mely ha jó helyre talál a tüdőben, befészkel magát s a legkitünőbb szervet tönkre morzsolja rövid idő alatt.

E veszedelem ellen tehát senki sincs megvéde a földön.

S hogy a veszedelem milyen nagy, azt számokkal akarjuk kimutatni. A legutolsó statisztikai kimutatás szerint Magyarországon 600,000-nél több tüdővész beteg van állandóan. A nemrég megjelent statisztikai évkönyv szerint 1886-ban 61,395 ember halt meg kimutatható tüdővészben, tehát ez az egy betegség több áldozatot követel, mint a többi fertőző betegségek együtvéve. Pedig a statisztika még kimutat 38000 halálestet más tüdőbajokban, s ezenkívül csaknem százezer ember hal meg évenként a nélkül, hogy a halála okát konstatálhatnák.

Tehát a 61,395 halálozási szám (tüdővészben) mely így is 95 százalékát teszi az összes évi halálesteknek (445,400) még nem is fejezi ki a tüdővészben elhaltak igazi összegét. Figyelembe kell venni, hogy az annyira rettegett differitisznek 1896-ban midössze 16,842 áldozata volt s utána még csak a számarhurtnál volt tízezerrel nagyobb az áldozatok száma. Figyelembe kell venni, hogy a kolera, mely ellen milliókat áldozott a társadalom meg az állam, 1892—93 és 94-ben együttvéve mindössze 6 ezer halálesttel járt, s tüdővész évi 61 ezernyi áldozatával szemben.

És ez a veszedelem nem a gyermekeket, nem az aggokat pusztítja, hanem a viruló ifjuság s a gyümölcsöt termő aranykort, husztól negyven évesig. Ezek hullanak el, mikor munkájuk, alkotásaik javához fognak, mikor értékesíteni akarják erőiket önmaguk a társadalom és a nemzet javára.

Eddig tétlenül, keleti apátiával néztük a pusztulást.

Az utóbbi időkben hangzik fel egyre kiáltóbban, egyre sürgetőbben egy tudós professzor, dr. Korányi Frigyes főrendiházi tag szózata: Embertársak, honfitársak, védekeztek a legnagyobb veszedelem ellen!

Megalakítja áldozatkész előkelő körökben az első egyesületet, mely az egyetlen lehető módon a szanatóriumi gyógyítás segítségével akarja megkezdeni a védekezést a rettenetes beteg-

A TISZAVIDÉK TÁRCZÁJA.

A kézcsók.

A kézcsók semmi áron
Még nem szerelmi jel,
Vészjelző a határon,
Hogy itt vigyázni kell.
Egy elhallgatott bók az,
Kér életet vagy halált;
Egy elhibázott csók az,
Mely ajkat nem talált.
Zempléni Arpád.

Az én afférem.

Legjobban szeretem a kávéházat hajnali négy óra tájban. Ilyenkor a tágas, fényes termekben mély csend uralkodik, a rendes kávéházi lumpok már, és a hihetetlenül korán kelő stréberek még, nincsenek ott, szóval nem zavar bennünket semmi és senki. A nagy bőrfotelben kényelmesen elnyújtózva isteni élvezet ilyenkor reggelizni és újságot olvasni. Ehhez járul még az, hogy mire a lapokat végigolvassuk, addigra már a kapu is nyitva van és így megtakarítjuk a kapupénzt vagy magyarul a sporgeldet. A hajnali kávéházbajárás tehát évi 36 frt 50 kr. vagyonszerzésiassal van egybekötve, a mi ezer év alatt — az ember nem is hinné! — kerek 36500 forintot tesz ki.

Már ezért magáért is érdemes hajnali négy órakor kávéházba járni, hát még ha tekin-
tetbe vesszük a többi csábító mellékkörül-
ményt.

Lássuk csak. Ez az óra a napnak egyetlen időszaka, melyben nem kell valami kellemetlen hitelezői látogatástól tartanunk; ilyenkor nem kell másfél óráig várakoznunk míg megkapjuk a kért újságokat; ilyenkor, ha akarjuk, nem adunk borralalót, sőt nem is fizetünk, mert a félig alvó pinczérekkel a legnagyobb lelkinyugalommal elhitethetjük, hogy már fizettünk; ilyenkor . . . De minek is folytassam tovább? hiszen már ezekből is nyilvánvaló, hogy hasonló isteni élvezet kevés van a földön. Mivel pedig köztudomás szerint lelkes hive vagyok az isteni élvezeteknek, nagyon természetes, hogy egy időnk óta a világért sőt a tulvilágért sem mulasztanám el a hajnali reggelizést.

Egy ilyen reggeli alkalmával mely megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy kivülem még három vendég ül a kávéházban és rendkívül meglepődötten élvezik mindazt a jót, a miben eddig csakis egyedül volt részem.

Hogy kerülnek ezek ide, mit akarnak ezek itt? — kérdeztem magamtól, de nem kaptam választ. Megkérdeztem magamat még egyszer, még tiszser, de mind hiába. Ez a hiábavaló kérdezősködés felbőszített és dühömben nagyot csapva az asztalra, felordítottam magamban: Micsoda! Hát ilyen együgyűek vagyunk mi emberek, mi,

a teremtés koronája? Hát minek kérdezzük magunkat, mikor jól tudjuk, hogy senki sem fog felelni. No, hiszen sok idő fog eltelni, míg még egyszer kérdeznem fogok magamtól valamit.

A hozzám legközelebb ülő olajbarna bőrű, érdekes arcú uriember koromfekete korszakállal és hófehér gallérral. Az asztalához érve negédesen meghajoltam, mire barátságos mosolylyal fordult felém és így szólt:

— Dzsinn dáró, ben májó, kop, kop, kop.

Rögtön tisztában voltam, hogy valami exotikus idegeunel állok szemben, kinek az egész beszédjéből csak a barátságos mosolyt értettem meg. Azért nem is vesztegettem tovább az időmet és a másik vendég felé közeledtem.

Ez a második roppant különös egyénnek látszott. Nem volt ugyan komisz bakaruhában, de azért göndör haja mégis rövidre és simára volt levágva, az arca ellenben szintén egészen csupasz volt. Az orra után itélve anyja valószínűleg libaárus lehetett; az apja foglalkozását azonban nem birtam arról leolvasni. Elhatároztam, hogy ezt is megkérdem tőle.

Én: Hogy van a kedves papája?

Ő: Talán ismerte?

Én: Azt hiszem. Ugyebár nem sarkutazó?

Ő: Nem!

ség ellen. A szanatórium évenként ezer meg ezer beteget készíthetne elő a hatásos gyógyulási proceszszusra s viszont ezeket meg ezeket mentene meg az egészségesekek közül a fertőzés veszedelmétől.

Mert a szanatórium-rendszer az egészséges emberek védekezése a tüdőveszedelem ellen.

Mi is az egészséges emberekhez fordulunk. Támogassák azt a mozgalmat, melyet dr. Korányi Frigyes indított. Hassanak oda befolyásukkal, hogy hatóságok és országos testületek ágyalaptványokat tegyenek (5000) a szanatórium-egyletben, melynek czime: „Szegény sorsu tüdőbetegek szanatórium egyesülete“

A jó viszonyok között levő ember pedig valóságos vétet követ előnmaga ellen, ha legalább rendes tagnak (évi 5 frt.) be nem iratkozik, vagy a megalapításhoz tetszés szerinti összegű adománnyal nem járul hozzá.

Angliában és Németországban, sőt az egész művelt külföldön csodás eredményeket értek el a szanatóriumi gyógyítással s csak minálunk nincs még kísérlet se, holott nálunk a legnagyobb mértékben van elterjedve a tüdővész veszedelme.

A gazdag embernek van módja védekezni a baj ellen; a szegénynek nincs. Ezt kell lehetővé tenni. Az egész országban állítani kell szanatóriumokat, s tíz esztendő alatt e téren is csodás eredményeknek leszünk tanúi.

Az egészséges embernek ez a legveszedelmesebb ellenfele az életben, mert nem tudja hol éri a betegség csirája s ezért az egészséges embernek önmaga iránti legbenső kötelessége, hogy a betegek kigyógyítását elősegítse.

Kikelet.

(S.) Itt a kikelet.

A nap barátságos mosolylyal hinti a földre életfakasztó sugarait, andalító fényzőnbe borítva a világot, mely édes kéjjel magába szívja a jótékony

Én: Helyes, akkor ismerem. Hát hogy van jól megy neki?

Ó: Köszönöm elég jól, mert már meghalt.

Én: (részvétellel) Miudjárt gondoltam, mi baja volt szegénynek?

Ó: (sóhajva) Szegény atyám, ha tudta volna . . .

Én: . . . dehogyan szült volna engemet.

Én: Mi történt szegénykével, miben halt meg?

Ó: Atyám ellentengernagy volt a „Lulus“ nevű korvetten és ezelőtt két évvel, egy zivataros, borzalmas éjszakán leütötte a hajókötél . . .

Részvétellel szoritottam meg kezét és szememben egy meghatottságtól remegő könnyet morzsoltam szét.

Uj barátom erre mélyen elmerült a fájó visszaemlékezések feuketlen tengerébe és mivel nem akartam, hogy ebben a tengerben elvesszen: erős kézzel ragadtam fölön és visszaadtam őt az életnek.

A hálátlan a helyett, hogy megmentőjének forró köszönetet rebegett volna, ki-méletlenül rám rivallt:

— Ön téved! Az én fülem nem csengetyüzsínór. Vagy talán szándékosan inzultált?

Olyan szemtelenül nézett rám, hogy szerettem volna pofon ütni, de valami visszatartott. Az exotikus idegen ugyanis élénk figyelemmel kísérte a jelenetet és nem akar-

meleget. Itt a kikelet s édes mámorát boldogan lélegzi minden teremtés.

Bolygónk éltető csillaga, mikor felszáll a távol keteten, megelőzve a hajnal pirjától, gyémánttá változtat minden harmatcsöppet, mely éjjel megcsókolta a növényzetet. Ez a nap köszöntése. Bucsuzásul pedig, mikor nyugaton leáldoz, még egyszer bearanyozza a bércek ormaít és kiönti az égboltra a biboros színek pompáját.

Itt a kikelet. A természet ébredés hosszú fagyos álmából.

A fák, miknek ágait zord őszi szelők kivetkőztették lombos diszükéből, a csupaszra rázott bokrok, mind készülnek, hogy hajtsanak uj rügyeket. Ujra feléled az elfakult pázsit, és apró csillogokat himzenek a gyepezöldes bársonyába az illatos ibolyák.

Ujra kezdi csevegését a vig csermely s halkán susogja kedves titkait a tavaszi fuvallat, míg lágyan továbbringatja a hanghullámokat. A kikelet hírnöke ő s szózatára mosolyogva hallgat az egész táj.

Ugy indul a világ szépülésnek, napnap után. A kikelet ölében hozza a virágzást, a gyümölcsözés reményét. Szövődnek a tavasz ígérétei, miket a nyárnak, az ősznek kell majd beváltania.

Mert itt a kikelet, hogy birokra keljen az enyészettel, mely átkarolva tartotta a földet. De az új élet megszületése nem igen megy minden vajadás nélkül. Néha még jajgatón sivít fel a szél, zúgnak a folyók. A mindenség olykor megrázódik, mintha a végpusztulást várná s nem egy újabb viritást. A halál pedig bő aratást tart. A mellbetegeknek a sorvadásban sinylőknek, a tavaszi szellő hozza meg az örök szabadulást minden földi szenvedéstől.

De a tél, hiába feszítvén meg erejét, végre mégis csak szökésre adja magát. Nagyon hosszúra nyult neki a nap, neki, aki barátja az éjszakának. Meghátrál szemben a melegárasztó nyilakkal, miket az égi csillag mindig tartósabban lövel a földre, s átengedi birodalmát a győztes kikeletnek.

tam, hogy a külföld előtt amugy is rossz hírnévnek örvendő nemzetünk verekedő természetének tűnjék fel. Megelégedtem tehát annyival hogy ridegen oda vágtam neki:

Maga országos rágalmazó! erről még beszélünk!

Elkértem a névjegyet, aztán ruganyos léptekkel távoztam és az imént tapasztaltakon okulva rendkívül óvatosan közeledtem a harmadik és egyuttal utolsó vendég felé; az előbbi negédes meghajlást ismételve, bemutatkoztam és barátságos felszólításának engedve, melléje ültem.

— Tudom már, mit akar — mondá szívélyesen. Láttam az egész jelenetet és halottam a sértést, melylyel illették. Ön azt akarja ugy-e bár, hogy segédje legyek? Oh nagyon szívesen, csak tessék rendelkezni velem. Majd meg tánczoltatjuk kissé azt a tacsót, csak bizza rám.

Az ilyesmit akár neki, akár önnek, de csak vérrel lehet lemosni. Most azonban sietek felkeresni segéd társamat, hogy ellenfelet még itt találjuk. Így talán délután már el is intézhetjük a dolgot.

Én ugyan nem láttam be ennek a ropant sürgősségnek a szükségét, de nem szóltam, nehogy gyávának tartson. Hallgattam akkor is, mikor a lelkemre kötötte, hogy világért se mozduljak a helyemről, a míg vissza nem jön, némáu vettem elő tárczámat, mikor előzetes költségek czimén

Az emberek pedig ünneplik a tavasz győzelmét, megünneplik fokozottabb munkával. Minden tevékenység, mely szorosabban fűződik a természethez, mozgalomnak indul, néma áhitattal, mintha most valami nagyot kellene előkészíteni. A földmivelő megszántja a talajt, és veti a gabonát, miből majd az Isten áldását, az új életet várja. A paraszt ember munkája a kenyérkereset a szó legszorosabb értelmében; ő közvetlenül a földtől nyeri a kenyerét. S mikor a földre hinti a buzaszemet elkalandoz a lelke a jövőbe, sejteni vágyván, meghozza-e majd a nyár azt a bőséges aratást, mit a vetéskor remélt. Mert nagyon enyhe volt az elmúlt időszak ugynevezett fekete tél, amiből rossz esztendőt szokás jósolni. S azért a földmivelő aggodalommal tekint az a május elébe, mikoron az elkésett fagyok egyetlen éjszakán tönkre tehetik a zsengén kikelt vetést s vele az év termését, jólétet. S a gazda kebléből kétkedő sóhaj kél, nem-e következik az elmúlt inséges esztendőre egy újabb, melynek terhét majd többé ki nem bírja. A mezőgazda sóhaja pedig visszhangra lel amazok keblében is, kikek munkájuk nem köt a röghez, hisz a sovány esztendő nemcsak a mezőgazdát sújtja. Országos csapás ez mindenkire, ki kérges keze munkájának a révén akar jutni a kenyérhez. Ha nálunk szenved a földmivelő, vele sir az iparos is, kinek ő ugyszólván egyedüli istápolója.

De hiszen, ha husszorosan, ha ötven-szeresen is kikel a vetés, ha a mezőn dus garmadákban rakják is az életet, ha megkészserezett bőségben megtérül a mult év hiánya, hiszen még akkor is sokan fognak sóhajtozni a kenyér után. Mert sokan vannak a szerencse kitagadott fiai, kik nemcsak izzadva és keserves munkában szerzik meg részüket a mindennapi kenyérből, hanem a kiknek fáradságos harciba kerül, hogy hozzá juthassanak ehhez a munkához.

Vannak azonban nem kevesen, kik

50 forintot kért és szólaul bámultam utána, mikor elégedett mosolylyal hagyta el a kávéházat.

Egy félóra mulva ellenfelem felkelt, megvetően végigmért és szintén eltávozott.

Magamra maradtam és vártam. Egyik félóra mult a másik után, de segédem nem jött vissza. Ez még nem lett volna oly nagy baj, de az ötven forintom sem jött vissza.

. . . És így vártam ott egyfolytában három nap és három éjjel, mely idő alatt csupán pikkolo feketékből fagyaltokból és jegeskávéból táplálkoztam. Végre beláttam, hogy a további várakozás egyértelmű lett volna a végelgyengülés utján való öngyilkossággal; gondolkozni kezdtem tehát, mit tévő legyek, de nem jutott semmi az eszembe.

Busan néztem végig magamon, vajjon rajtam van-e még a sértés. Látui nem láttam semmit, de szinte éreztem, a miut száradt rajtam . . .

Hirtelen mentő gondolatom támadt. Mit mondott a segédem? A sértést csak vérrel lehet lemosni? Jó, le fogom mosni.

Kifizettem számlámat, mely a borralalókkal együtt kerek 20 forintot tett ki és két hordár támogatása mellett haza vánszorogtam. A háziasszonyom ijedten csapta össze a kezét:

— Nagyságos ur, az istenért mi lelte?

— Semmi, — rebegtem alig hallhatólag — lovagias ügyem vott.

s szívük mélyéből fakadt sóhajt viszszafojtják. Ajkuk zugása változtatja a panaszt, mely már régi imádságuk. Olyan ez a több megyében felhangzott zugás, miként a vihar, mely a napi jegyen idejében rémét képezi a tengerésznek, a földhöz ragadt, de vagyontalan nép megrázkódott az elégedetlenség mozgalmában. Vajjon elmulikecsöndességben mezőgazdasági életünk e hideglelős borzongatása, vagy pedig még erősebb lázroham követi-e majd?

Ujdonságok.

— **Husvét.** Lezajlott, eltűnt az idők végtelenségében az idej husvét is. Az ünnep mindkét napján hűvös mondhatni hideg, szelens idő volt a mi az ünnepi hangulatot s a kedélyeket nyomottá tette. Mindamellet az ünnep másodnapján nagy volt a sürgölődés-forgolódás az ifjak körében. A régi szokásnak hódolva; a husvétit locsolkodás most sem maradt el s sok dallamos sikoly hangzott a leányok ajkairól a mint „ó” illatos parfüm sugarakat bocsátott a látszólag védekező leányka arczába.

— **Mennyi a községek pótadója?** A vármegyétől most terjesztik fel a miniszteriumhoz az arról szóló kimutatást, vármegyék melyik községe milyen költséggel adminisztrálja magát és hol mennyi a községi pótadó kirovás? E kimutatás szerint Algyó pótadója a f. évre 45 százalék, Csanyé 62, Csongrád 95, Derekegyházaé 12, Dorosmáé 56, Fábiansbestyéné 21, Horgosé 56, Kisteleké 25, Mágocsé, 24, Mindszenté 75, Sándorfalvái 70, Sövényházaé 25, Szegváré 72, Szentese 89, Tápéé 46, Teesé 57 és Tömörkényé 68 százaléka. A legkisebb pótadóval tehát Derekegyháza községi háztartása adminisztrál. De örvendetes tényként megállapítható e kimutatásból az is, hogy több községben, csökkent a pótadó kirovás az utóbbi években.

— **Április 11-ike.** Az 1848-iki törvények szentesítésének ötvenedik évfordulóját nagy csendben ünnepelték meg országsszerte. Hogy pedig több helyütt a hivatalos ünnepnek legalább látszatát adták, azt leginkább jó öreg királyunk iránt érzett alattvalói hála és szeretet megnyilatkozásának lehet tekinteni.

— **Bezárt szocialista-kör.** Rövid néhány havi fennállás után legtöbb taggal rendelkező városunkban a szocialista-egylet. Rohamosan szaporodott a tagok száma, mely már az ezret haladta. A mult szombaton azonban valósággal beütött a krach; a főszolgabíró — felsőbb intézkedésre — bezáratta a nem törvényes alapon nyugvó szocialista-kört.

— **Képviselőtestületi közgyűlés.** Községi képviselőtestületi rendes közgyűlés lesz a f. hó 21-én d. e. 9 órakor a község közháza tanácsstermében. A közgyűlés tárgysorozata több fontos tárgyat ölel fel. A tárgysorozat

Ezzel kivettem tárczámat és átadva utolsó 30 forintomat, így szóltam:

— Hozzon nekem ezért a pénzért csirkét.

— Micsodát? Harmincz forint ára csirkét! Hát olyan éhes a nagyságos ur?

— Igen... azaz nem... Különbösen ne kérdezzon sokat, hanem tegye, a mit mondtam.

Rövid idő múlva ott volt vagy negyven pár csirke. Vidáman szaladgáltak a szobámban ide-oda és nem is sejtették, hogy micsoda tragédia van készülöben. Egy darabig engedtem őket szórakozni, türelmesen vártam, míg megüezik szobám ékességeit, aztán bezártam az ajtót és hozzáálltam a munkához: afférem elintézéséhez.

Először is összekötöttem minden egyes csirkének a lábát, a mi csak öt órai keserves hajsza után sikerült; aztán levágtam fejüket és összegyűjtve ártatlan vérüket a lavórbau hozzáálltam a sértésnek vérrel való lemosásához.

Egy órai erős mosakodás és dörzsölés után sikerült a majdnem egészen rajtam száradt sértésnek legapróbb nyomait is eltüntetni; boldogan fekiüdtem le azzal a tudattal, hogy a becsületem ismét oly tiszta mint a frissen esett hó.

Igaz, hogy a tisztogatás kerek száz pengőbe került, de legalább megtanultam, hogyan kell lovagias ügyeket gyorsan és veszélytelenül elintézni.

29 pontból áll, melynek utolsó pontját Piroška István községi bíró lemondása képezi. Hogy Piroška bíró ur ezen állást, mily szakértelemmel tölti be, arról nem szólunk, hisz tőle, agg korát tekintve, nem kívánhatunk valami nagy tevékenységet. De reá nézve sem kívánatos ezen állás viselése, minek tanujelét adta az által, hogy állását valósággal sport üzésre használja fel, s nap-nap után leköszöa róla, majd ismét elfogadta azt. A községi bírói szék feltétlen megköveteli, hogy a ki ezen állást a közbizalom révén elfogadja, komoly és határozott egyén legyen, már pedig a Piroška ur által tausított eljárás, kevésbé egyezik meg ezen alapfeltételekkel. Hisszük, hogy a képviselőtestület tagjai végre be fogják látni, hogy Piroška urnak terhes ezen állás betöltése, s gondoskodnak arról, hogy a bírói állás ne sport üzésre használtassék fel, s oly egyént fog a községi bírói székbe ültetni, ki tevékeny működése által hasznára lesz a községi adminisztrációnak.

— **Olcsóbb a sör.** Ezt hirdetik a vendéglők ablakaiban kifüggesztett táblácskák, melyeken az élelmes vendéglősök 7-8 krért ajánlják a poharas „dupla márcziusit.” Hát ez eddig meg is járja, csak oszt a fogyasztó közönség az eddig kiszolgált sörnél, rosszabb kvalitásu sört ne legyen kénytelen fogyasztani.

— **Vasut mindenfelé.** Ha dédapáink föltámadnának, ijedve látnák, hogy mennyire keresztül-kasul van drótozva vasuti sínekkel ez a mi sártekünk. Ma már még a városok belterületén is vasutat csinálnak, mert hát így gyorsabb a közlekedés. Siet, rohan mindenki, lökdösik egymást az emberek, hogy másokat megelőzzenek, mert nehéz az élet. A tiszazugi kis falucskák sem maradnak tétlenül, bekapsoltatják magukat a világgforgalomba. Báró Fechtig kezdeményezésére Tisza-Ughtól Kun-Szent-Mártonig vasutat készíttetnek, a melynek tegnapelőtt volt meg a közigazgatási bejárása.

— **Áprilisi hírek.** Bizonyos vagyok benne, hogy a soraim élére használt czim sokaknak különösnek fog tetszeni s jöllehet, hogy épen ezért olvassák át soraimat, hogy vajon mi van bizonytalanság mezében burkolva feltalálva. Sokan arra fognak gondolni, hogy elfeledtem az illem szabályokat, hogy: nem szép nem valót mondani; mások azt fogják állítani, hogy kedélyeskedni akarok s jöllehet, hogy lesznek egyesek kik az uborkaidény időelőtti beköszöntését vélik benne látni. Pedig hát sem egyik, sem pedig a másik eset nem forog feun, hanem csupán az indit a negatív czim használatára, hogy minden felelősség és lelkiismeret furdalás elkerülésével találhassam fel a lefolyt hét helyi szenczióit, melyekből pedig önmagam számára sem tudok tiszta képet alkotni; a mi nem csoda, mikor talányokban beszélnek mindenütt, mintha bizon az egész világ monológista lenne. A mi rendőri aparátusunk erélyével indultam a hét tulajdonképeni szenzációjának kinyomozására, miközben rövid elvont szavakban adták tudomásomra, hogy igenis e hó 13-án az esti vonattal ide érkezett a vácsi káptalan ügyész, hogy megvizsgálja a plébániai hivatalon vezetett könyveket, melyekből meggyőződést szerezhet, hogy mily pontossággal lettek az ugynevezett fundációs misepénzek Hegyi Antal által elkönyvelve? Hogy azonban a vizsgálat ereyménye mit tüntet fel, az hivatalos titok, mit a további vizsgálat megtartása érdekében sem lehet nyilvánosságra hozni. Jó, gondoltam s megelégedve az eredménnyel folytattam a nyomozást, mi közben biztos képét tárták elém, hogy a vasárnap istentiszteleten Hegyi Antal fog celebrálni. Ime a talány, tessék megfejteni.

A magyar kir. szab. osztályorszjáték. igazgazgatósága lapunk mai számában közzéteszi a II. sorsjáték tervezetét, melyre tisztelt olvasóink figyelmé felhívjuk.

— **A méregkeverők ügye a kurián.** A hódmezővásárhelyi méregkeverők bünpörét a kir. kuria az elmúlt héten több napon át tárgyalta s f. hó 15-én hirdette ki ítéletét. A Hódmező-Vásárhelyre delegált szegedi kir. törvényszék két izbea tartott, hosszú, végtárgyalás után Jäger Marit, mint fölbujtót és bünszerzőt 5 rendbeli gyilkosságért, Turi Mihályné szül. Varga Lidiát két rendbeli gyilkosságért kötéldáltali halálra, Hódi Pálné Csordás Nagy Lidiát, Szappanos Juditot és Bán Ferencznéit ugyancsak kötéldáltali halálra

ítélte. Ozv. Mucsi Mihályné szül. Tóth Lidiát, ifj. Horváth Jánost, életfogytiglani, Gulyás Kiss Sámuel hat évi fegyházzal sújtotta a bíróság. — A szegedi kir. ítélőtábla megváltotta az első bírósági ítéletet. Aracsi Sándorné szül. Szalai Jäger Marit, nem mint fölbujtót, csak mint bünségedet taláta bünsnek, s tizenöt évi fegyházra ítélte el. Csordás Lidiát, Varga Lidiát, Szappanos Juditot életfogytiglani fegyházzal sújtotta. Mucsi Mihályné, ifj. Horváth János és Gulyás Kiss Sámuelre vonatkozólag helybenhagyta az első bírósági ítéletet. — A kir. kuria ozv. Mucsi Mihályné. Tóth Lidiára vonatkozólag megváltotta a két első bírósági ítéletet s őt a 92. §. alapján 15 évi fegyházra ítélte el. A többi vádlottakra nézve helyben hagyta a kuria a szegedi kir. tábla ítéletét, ennek indokai alapján. A védők részéről beuyjított semmiségi panaszokat elvetették. A kuria ítélet eszerint a következő: Aracsi Sándorné szül. Jäger Marit 15 évi, Hódi Pálné szül. Csordás Nagy Lidiát és ozv. Turi Mihályné szül. Varga Lidiát életfogytiglan, ozv. Bán Ferenczné, Szappanos Juditot, életfogytiglani ozv. Mucsi Mihályné, Tóth Lidiát 15 évi, ifj. Horváth Jánost életfogytiglani, Gulyás Kiss Sámuel hat évi fegyházzal sújtja a kir. kuria.

Fővárosi ujdonság! Aki ezelőtt néhány évvel járt utoljára Budapesten, ma bizony alig ismerné meg rohamosan fejlődő fővárosunkat. A szomorú emlékü újépület utolsó falmaradványait most bontja felvidéki tótjaink csákánya, másutt egész házsorok tüntek el, helyükbe pompás modern paloták emelkedtek s különösen az óriás forgalmu Kerepesi-ut, melynek apró rozzant házikói bántották valaha a keleti pályaudvaron Budapesre érkezők szemét, épült ki már csaknem teljesen teljes pompában. De nemcsak építkezési szempontból haladt a Kerepesi-ut oly csodálatos rohamos módon, haladása sem maradt amannak mögötte s aki megtekinti például a Népszínház átellenében épp most megnyült »Párisi nagy áruházat«, mely a Kerepesi-ut 38. számú külön e célra épült nagy sarkpalota összes földalatti, földszinti és elsőemeleti helyiségeit foglalja el, ugyan csak bámulni fog a műipar kincseinek ezen minden eddig létezetett háttérbe szorító halmozatán. A legserényebb, valamint a legutóbbi igényeket egyformán kielégítő ezer meg ezer a száma a mindenfajta díszmü, játék, porcellán és bőrárúnak, lámpáknak, vasbutoroknak, a férfi-divat czikkeknek, az üvegfoléknak s a jó isten tudja milyenféle és fajta áruknak, melyek mindegyike számára külön osztály van berendezve. Az egész rengeteg üzlet mely néhány milliónyi értéket tartalmaz és melynek több mint 200 főnyi személyzetből egy fél zászlóalj kitelnek, a híres párisi »Bon Marche« mintájára és elvei szerint készült és összes osztályának megtekintésére egy nap aligha volna elég. Az az ország melynek kereskedelmi vállalkozó szelleme 2-3 évtized alatt ennyire tudott fejlődni az határozottan halad felülmulhatlanul a boldogulás czélja felé!

Selyem damaszt 75 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamiut házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) Zürichben.

— Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levé bélyeg ragasztandó.

Közgazdaság.

Gazdák tanulsága.

Itt a tavasz! Itt van már az április hó, melyet szeszélyes hónapnak is nevezzük. Akár a szép asszonynak, ugy változnak, szeszélyei, hangulatai, hol borus, hol mosolygós az ábrázata. Ebben a hónapban a nővény új életre kel, fejlődik az ifju természet és a gazdák telve új reményekkel indulnak a czél, mindnyájunkat osztó termés felé.

Ez új reménynek a keletkezése az idén nagyon kelemetlen reminisczenziákat juttat eszükkbe ha meggondoljuk, hogy milyen kevés menyiségű élelem maradt feun a mult évi szük termés után, a csekély készletből mennyi embernek kell még táplálkoznia az új termésig, kiürül e a hosszú időn át minden embernek utolsó zsák buzája, lisztje.

A tavalyi abszolot roszt termés után s a jelenlegi súlyos gazdasági viszonyok közepette az idej termés eredménye igazán életkérdés az egész országra nézve, és azért már rég nem vártak oly feszült érdeklődéssel a vetések állásáról szóló híreket, mint most. Pedig most is ugy áll a helyzet, hogy „nem kell kalapácsal visszaverni a füvet, hogy ne teremjen“, hanem inkább harapó-

fogóval kell kihuzni, hogy nőjön és éppen ellenkezően alkalmazhatjuk az ismert népmódot, mert a száraz, enyhe tél folyamán annyira ártott a sok élődi az elvetett magban, hogy abból nagyon sok kiveszett, ami pedig nem kikelt: ritka, alig bokrosodott meg és a tavaszi nedvesség is oly soká elmaradt, hogy a téli hóhiány károsodásait idejében nem pótolhatta.

Az új termés első kiadulási pontja tehát nem jó eredményre nyújt kilátást; és, habár sok függ még a további fejlődéstől: sajnós, nem kecsgethetjük magunkat azzal a reménnyel, hogy az idejé esztendő el felejtse velünk.

Ez idő szerint nem csak az a gondolat foglalkoztatja a gazdát, hogy milyen lesz a termés, hanem az is, hogy mi lesz egész évi fáradságának a jutalma is, milyen lesz a gabona ára, ha jó lesz is a termés, nem veszt-e el a réven, a mit nyer a vámon; hát még; ha borzadva gondol csak a legutóbbi termésre is! A mostani jó gabonaárak gazdaszempontból vajmi kevés hasznot nyújtanak mert a vetőmag és a háztartási szükséglet után fenmaradt csekély hányadot többnyire már értékesítette oly időben, amikor még 7—8 s legföljebb 9 frt volt a buza ára. De hát ki gondolta még tavaly június, július havában, hogy már aratás után 13 forintos buzaárak lesznek?! Akkor is eladtuk a külföldnek kevés, de jó minőségű búzákat olcsó árban és most a belső szükségletet külföldi, selejtes drága áruval kell fedeznünk.

Az 1897/98. év folyamán tehát oly jelesége táruáltak eléünk, melyek komolyan megfigyelendők és a jövőben hasznosítandók. Nem kell ugyanis attól tartanunk, hogy egyhamar nagy baisse fogja a piacokat megrendíteni; ha csökkennek is az árak, az esés semmi esetre sem lehet oly jelentékeny, hogy a gazdáknak aggodniok kellene miatta. Csak hadd adják el a tőzsdén az őszi búzákat azok, akiknek nem terem búzájuk; a józau termelő, aki számol a helyzettel: tudja, mibe került az elvetett mag, az adó, és a munkabér, s nem fogja magát megtévesztetni a tőzsdéi contremine machinációi által és nem adja el termését, illetve tisztán rostált, pótlékmentes 76 kilós minőségű búzáját, mint a hogy ujabban a tőzsde megköveteli, hogy legyen, 9 frtért Budapestre szállítva, legalább addig nem, míg előre nem látott körülmények nem kényszerítik rá később. Az alacsony ár legfeljebb elpostálja lehet annak, hogy legközelebb már ismét javuljon. El sem képzelhető, hogy amikor a készbuzát 13 forinttal szétkapdossák, az új termést 4 frttal olcsóbban vesztessék az őszszel, ez nem csak hogy nem volna normális, hanem éppenséggel képtelenség; és nem hihető, hogy a búza ára egy csapásra oly nagyot essen; ellenkezőleg: kell, hogy az új buza ára a réginék pozícióját nyerje el, ha csak egyszoriban csodák nem történnek.

Ujhelyi Manó.

CSARNOK.

Az orvos.

A hold fénye vakító ezüsthényvel tükröződik az országutat borító hórétegen. Sötét körvonalakban terül el az út mentén a városon kívül pavillon rendszerben épített megyei közkórház, közepén az igazgatósági épülettel.

Ennek az épületnek első emeletén fekszik az igazgató-főorvosnak, a világhírű jeles sebésznek, lakása. Éjjelre jár az idő. S az orvos még mindig ott áll az ablakok egyike mellett, kibámul az éjszakába. S a mint néz-néz a fekete légürbe, gondolataival képeket fest ki maga előtt:

— Most egy éve! sóhajt fel, maga előtt látva egy aranyhaju ragyogó termetű nőt. Most egy éve! . . . Ekkor hagyta el, csalta meg felesége, kit felemelt a porból, a sárból, a nyomorból a kényelembe, mert szerette. S kivel csalta meg! Azzal a sápadt képű nevelővel, kit kegyelemből vett két aranyhaju gyermeke mellé; őt, az egészséges erős

férfit, a szerető férjet ezzel a tehetetlen nyomorék emberrel csalta meg.

És amint így gondolkodik, egy közelgő kocsinak a csendben messziről halló zöreje üti meg fülét s valami önkénytelen borzongás futja végig ereit.

— Hátha ő jönne, haza, megtörve, bűnbánóan! megbocsátana-e neki, megbocsátana-e a feleségének, hogy két árva gyermeke visszanyerje az anyát?

S mialatt így tűnődik magában, a kócsi a kórház elé ér s az igazgatósági épület előtt megáll.

A szomszédos helyiség orvosa száll ki a kocsihoz s a főorvos csalódottan eszmél fel ábrándozásából.

— Betegét hoztak? kérdezi.

Az öreg orvos leun egy-kétszer megnyomja a cseugetyügombot, mire elődöcög a portás s álmosan nyit kaput a kellemetlen időben megjött vendégnek.

— Siessen barátom, szól az orvos, egy beteget hoztam kit azonnal meg kell operálni, ha azt akarjuk, hogy megérje reggelt. Hol a nagyságos igazgató-orvos ur?

Fönn az igazgató kinyitja az ablakot. A hidegben jobban észre tér s azután leszól a kollégának:

— Itthon vagyok! S azonnal hozzá látunk a műtéthez. Siessen János, szól aztán a portáshoz.

Kiemeik a kocsihoz a beteget. A hold sápadt fénye a sápadt arcra veti világát. Egy vézna, csontos, magas ember az, kit előhoznak a kocsihoz.

— Szent Isten, szól ijedten a portás, a nevelő ur!

S az igazgató a szívéhez kap, azután irgalmatlan szavak hagyják el ajkait:

— Azt a gazembert dobják ki az ország-
utra!

A portás leteszi a beteget, nem mer egy lépést sem tovább tenni az igazgató engedelmével, csak az öreg orvos néz fel kérlelően.

S az orvosban küzd az ember és a kötelességtudás.

— Vigyék csak fel a műtét-szobába, szól halkán az igazgató, megtörülve izzadságvérte homlokát.

A műtétteremben felgyulnak a lámpák, apáczák járnak-kelek, hozzák a szereket. Két férfi hozza most a beteget s lefektetik az üveglapra. Az igazgató-orvos köténytelen belép a szobába. Szemei az üvegen fekvő nyomorultul vetődnek s erős tekiütéstől felalél a beteg, reá veti homályos szeméit s látva kezében késsel a tanárt, felsóhajt

— Végem van! Végem . . . Azután újra aléltságra merül.

Az orvos pedig érzi, hogy a betegen megbosszulhatná magát; egy milliméterrel kisebb vágás a beteg testen, vagy mélyebb vágás — s kezeitől meghalhat a nyomorult.

De első benne az orvos s mikor az igazgató ráteszi kezét a beteg testre, a kéz, már nem reszket, bizton halad az élő testen, hogy kivágja a halálos fekélyt.

Az operációnak vége. A beteg el van látva kötésekkal s az orvos izgatottan mossa le kezeitől a vért. Azután elhagyni készül a műtéttermet, de az ajtóban is feltámad újra lelkiismerete és visszaszól:

— Nagyon kíméletesen vigyék azt a nyomorultat!

Azután elrohan, le a kertbe, a kerten keresztül lakásába, két anyátlan aranyhaju gyermekéhez

Gasparone.

A tisztán vegyes járatban közlekedő gőzhajók

MENETRENDJE.

1898. márczius hó 15-től

A hajók péntek kivételével mindennap járnak

I.

Csongrád és Szeged között. (72 kilométer.)

Csongrádról indul	5 óra	—	percz	reggel.
Szentesről	5	"	35	"
Csanyról	6	"	20	"
*Mindszentről	6	"	45	"
*) Algyőről	8	"	10	"
Szegedre érkezik	9	"	—	"

Szegedről indul 2 óra 30 percz délután.

*) Algyőről	3	"	40	"
*Mindszentről	5	"	40	"
Csanyról	6	"	10	"
Szentesről	7	"	10	"
Csongrádra érkezik	7	"	45	"

II.

Szolnok és Csongrád között. (88 kilométer.)

Szolnokról indul 1 óra 30 percz délután.

T.-Várkonyról	2	"	20	"
T.-Vezsenyéről	2	"	40	"
T.-Földvállról	3	"	05	"
**Ujkécskéről	4	"	10	"
T.-K.-Ivokáról	5	"	—	"
*) T. Ughról	5	"	20	"
Csongrádra érkezik	6	"	40	"

Csongrádról indul 4 óra 15 percz reggel.

*) T. Ughról	5	"	45	"
T.-K.-Ivokáról	5	"	20	"
**) Ujkécskéről	7	"	10	"
T.-Földvállról	7	"	45	"
T.-Vezsenyéről	8	"	45	"
T.-Várkonyról	9	"	05	"
Szolnokra érkezik	10	"	—	"

*) Csak ladik állomás.

**) A gőzösök Uj-Kécskén kötnek ki.

63.

vh. 898. SZ.

Árverési hirdetés.

Alulírott bir. kiküldött az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. törvényszék 1897. évi 24144. számú végzése következtében Grünvald Imre csődügyében 1898. január 2-án foganatosított leltározás alkalmával leltárba vett és 2209 frt 85 kr-ra becsült különféle bőr és szerszám-árúkból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csongrádi kir. bírósnak 1894/898. polg. számú végzése folytán vagyombukott üzlet-helyiségében Csongrádon V. tized 29. sz. a leendő eszközlésére 1898. április hó 21 és következő napjának mindenkor délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingók készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Csongrádon, 1898. április hó 6-án.

SZÉKELY,

bir. kiküldött.

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY
LEGSZERENCSEBB ESETBEN
1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyemény
JEGYZEKÉ.
Legnagyobb nyemény legszerencsebb esetben
1.000,000 korona
A nyemények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona	
		nyer.	összesen
1	1	600000	600000
1	1	400000	400000
1	1	200000	200000
2	2	100000	200000
1	1	90000	90000
1	1	80000	80000
1	1	70000	70000
2	2	60000	120000
1	1	40000	40000
5	5	30000	150000
1	1	25000	25000
2	2	20000	40000
3	3	15000	45000
31	31	10000	310000
67	67	5000	335000
3	3	3000	9000
432	432	2000	864000
763	763	1000	763000
1238	1238	500	619000
90	90	300	27000
31700	31700	200	634000
3900	3900	170	657000
4900	4900	130	683000
50	50	100	5000
3900	3900	80	636000
2900	2900	40	626000

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**
melyek hat osztályban sorsoltnak ki.

A második nagy magy. kir. osztályorsjáték nemsokára ismét megkezdődik és

100,000 sorsjegyre **újból** **50,000** nyemény

jut, vagyis az oldalt levő nyeményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, a mint már általánosan ismeretes, óriásiak. Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig: egy egész I-ső oszt. ered. sorsjegyet 6. - frt " fél " " " " 3. - " " negyed " " " " 1.50 " " nyolczad " " " " - .75 "

küldünk szét **UTÁNVÉTTTEL**, vagy a pénz előleges beküldése ellenében. A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak előre is rendelkezésre. Amint ismeretes, a huzások a **MAGY. KIR. KORMÁNY ELLENŐRZÉSE MELLETT** nyilvánosak és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kiváló szerencse

kedvezett **FŐÁRUDÁNKBAN** az I. magy. kir. osztályorsjátékban, a mennyiben már az előző osztályokban (az első öt osztályban) 100,000, 30,000, 5000, valamint számos 2000, 1000, 500 és 300 koronás nyeményt nyertek főárudánkban, melyeket a szerencsés nyerőknek ki is fizettünk.

Ajánlatos emellegva a II. magy. kir. osztályorsjáték I-ső huzásához a megrendeléseket mielőbb hozzánk juttatni. Emlékeztetünk az első sorsjátéknál hangsúlyozott azon többszöri figyelmeztetésünkre, hogy röviddel az első osztály huzás előtt az első osztály sorsjegyek elkelnék; és igazunk is volt, mert még közvetlen az első osztály huzása előtt a bel- és külföld elárasztott bennünket rendelményekkel oly annyira, hogy a későn érkezőket legnagyobb sajnálatunkra már nem eszközölhetünk.

Kérjük tehát a rendelményeket az első osztályhoz mielőbb, mindenestire azonban legkésőbb

április hó 21-éig

hozzánk beküldeni, mert csak ez esetben ígérhetjük ezek biztos eszközését.

TÖRÖK A. ÉS TSA

a m. kir. szab. osztályorsjáték főelárusítói
BUDAPEST, V., Váci-körút 4/A.

HALHÓLYAG

elsőrangú orvosi tekintélyek nyilatkozatai szerint a legmegbízhatóbb és feltétlenül ártalmatlan övszer urak és hölgyek számára. **Ára tuczonként eredeti párisi csomagolásban 80 krtól 8 frtig.** Megrendelések pontosan és diszkrétan eszközöltetnek.

KELETI J.

cs. és kir. szab. kötszer-gyár

BUDAPEST, IV., koronaherczeg-utca 17. sz.

Árjegyzék ingyen és bérmentve zártborítékban 10 frtnyi megrendelésnél 15% árengedmény

Az összes betegápoláshoz szükséges szerek és cikkekéről képes árjegyzék kívánatra szintén díjmentesen küldetnek.

Méhészeknek fontos!

Minden kiállításon legmagasabb díjakkal kitüntetve.

Méhkaptárak, szerszámok, eszközök és mindennemű méhészeti szükségleti tárgyak beszerzésénél legegyszerűbb a **KÜHNE FERENCZ-féle** régi jóhírnevű első magyar kereskedelmi méhtelep (Budapest. I. Attila-utca 151. szám) folyó 1898. évi gazdagon illusztrált árjegyzékét meghozatni, mely kívánatra mindenkinek készséggel ingyen és bérmentve megküldetnek.

Gummi és halhólyag

SIGI ERNEST

Bécs, I., Kärntnerstrasse 45,
Paris II, Rue Martel.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

A m. kir. államvasutak gép gyárának vezérügynöksége

Budapest, Váci-körút 32. szám.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplőgarnitúráit, ipari czélokra alkalmas „Compound” lokomobiljait, teljesen vashól készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolót, Stibor-féle körfüréseit,

Milleniumi kaszáló- és arató-gépeit.

Továbbá SACK-féle ekéit, vetőgépeit, boronáit és egyéb gazdasági gépeit.

— **Árjegyzék ingyen és bérmentve.** —

H I R D E T M É N Y.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Második magy. kir. szab. Osztálysorsjáték I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főelárusítóknak elárusítás végett kiadattak. — A Magyar Kir. Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magy. Kir. Szabadalmazott Osztálysorsjáték Sorsolási Terve.

100.000 sorsjegy 50.000 nyeremény.

ELSŐ OSZTÁLY. Betét 12 korona. Huzás: 1898. máj. 11. és 12-én.		MÁSODIK OSZTÁLY. Betét 20 korona. Huzás: 1898. június 7. és 8-án.		HARMADIK OSZTÁLY. Betét 32 korona. Huzás: 1898. július 6. és 7-én.		Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben KORONA 1.000.000 Egy millió
Nyeremény	Korona.	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	A melyik ezen 480 nyeremény közül utolsónak huzatik ki, kapja a jutalmát.
1 á	20000	1 á	25000	1 á	30000	
1 á	10000	1 á	10000	1 á	20000	
1 á	5000	1 á	2000	1 á	15000	
3 á	2000 6000	3 á	3000 9000	3 á	10000 30000	
5 á	1000 5000	5 á	2000 10000	5 á	5000 25000	
8 á	500 4000	8 á	1000 8000	8 á	2000 16000	
30 á	300 9000	20 á	500 10000	10 á	1000 10000	
50 á	100 5000	60 á	300 18000	70 á	500 30000	
2900 á	40 116000	3900 á	80 312000	4900 á	130 637000	
3000 nyer. Kor. 240000		4000 nyer. Kor. 477000		5000 nyer. Kor. 898000		1 jutalom kor. 600000 600000
NEGYEDIK OSZTÁLY. Betét 40 korona. Huzás: 1898. augusztus 3. és 4-én.		ÖTÖDIK OSZTÁLY. Betét 32 korona. Huzás: 1898. augusztus 24. és 25-én.				1 nyerem. 400000 400000
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona			1 á 200000 200000
1 á	90000	1 á	100000			1 á 100000 100000
1 á	30000	1 á	30000			1 á 60000 60000
1 á	20000	1 á	20000			1 á 40000 40000
1 á	15000	1 á	15000			2 á 30000 60000
3 á	10000 30000	3 á	10000 30000			3 á 20000 60000
5 á	5000 25000	5 á	5000 25000			20 á 10000 200000
8 á	2000 16000	8 á	2000 16000			50 á 5000 250000
20 á	1000 10000	10 á	1000 10000			400 á 2000 800000
70 á	500 35000	70 á	500 35000			720 á 1000 720000
3900 á	170 663000	3900 á	200 780000			1000 á 500 500000
4000 nyer. Kor. 934000		4000 nyer. Kor. 101000				27800 á 200 5560000
						30,000 nyer. és jut. Kor. 9,550,000

Az I. osztály huzása 1898. május hó 11. és 12-én lesz. A huzások a Magyar királyi ellenőrző hatóság és kir. közjegyző jelenlétében nyilvánosan történik a Vigadó termeiben. Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi elárusítóinál kaphatók.

Budapest, 1898, április 15-én.

Magy. Kir. Szabad. Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Lónyay. Hazay.

Ezen sorsjáték 6 osztályra osztott
össznyereménye a következő:

KORONA		KORONA	
1 jutalom nyeremény á	600,000	1 nyeremény á	25,000
1 nyeremény „	400,000	7 „ „	20,000
1 „ „	200,000	3 „ „	15,000
2 „ „	100,000	31 „ „	10,000
1 „ „	90,000	67 „ „	5000
1 „ „	80,000	3 „ „	3000
1 „ „	70,000	432 „ „	2000
2 „ „	60,000	763 „ „	1000
1 „ „	40,000	1238 „ „	500
5 „ „	30,000	90 „ „	300

31700 nyeremény á 200 kor. 3900 nyeremény á 170 kor. 4900 nyeremény á 130 kor. 50 nyeremény á 100 kor. 3000 nyeremény á 80 kor. 2900 nyeremény á 40 kor., összesen

50,000 nyeremény
13.160,000 kor. összegben.

BIHARI EDE

MAGY. KIR. SZABADALMAZOTT

osztálysorsjáték

főelárusító helye.

Elküldök utánvétellel vagy a betétösszeg előleges beküldése ellen (postautó-vánnyal vagy ajánlott levélben)

I. osztályú eredeti sorsjegyet

egy egész egy fél egy negyed egy nyolczad
6.— frt 3.— frt 1.50 frt —.75 kr.

A hivatalos terv minden megrendelőnek ingyen mellékeltek. A huzásjegyeket mindjárt a huzás után felszólítás nélkül beküldöm.
Megrendeléseket kérem minél előbb a sorsjegyek eladásával megbízott főelárusítóknak

Bihari Ede BUDAPEST,
Kerepesi ut 20.
beküldeni.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

E G Y M I L L I Ó K O R O N A.